

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

Te Huren.

AANKONDIGINGEN.
 Prijs per regel fr. 1,00
 Tusschen Allerlei en Provincieuzen fr. 2,00
 Voornamen en Doodsbekenten fr. 5,00

KLIEVE AANKONDIGINGEN:
 Van 1 tot 4 regels fr. 2,50
 Elke regel meer fr. 0,50
 Voor meer dan één inlaatsching, prijs volgens
 kloord.

Alle aankondigingen en teeldeelingen moeten
 ons toekomen voor Dinsdagmiddag.

BUREAU EN REDACTIE:
 Drukkerij COLLE
 Naam, Maatschappij
 TONGEREN.
 Postboksnummer 8855.
 Telefoon 12.

Abonnementprijs: fr. 12,50 per jaar,
 vooraf betaalbaar.
 30 centimes het nummer.
 Alle toezendingen van geld, brieven en aan-
 kondigingen, moeten franco gedaan worden
 aan den uitgever.

De Vlaamsch-Nationaliste aanval!

Naast de gebruikelijk samengestelde candidatenlijsten der Katholiek zullen er dus in Limburg voor de aanstaande verkiezingen ook nog lijsten worden ingediend der Vlaamsch-nationalisten, activisten, frontisten, of separatisten (hoe zij ook moeten heeten) om, de lijsten Romsee, Bailet en Landekens. Een dierige verdeeldheid, gewaardijkt voor onze gehele Belgische en Limburgsche maatschappij, is er door ontstaan onder de Katholiek.

Wij dringen er bij de kiezers zeer op aan, niet op de nationalistenlijst te stemmen, maar op de oude lijst der Katholiek? Waarom?

Allereerst reeds uit plicht van ons Katholiek blad. Want wij hebben, onder de leiding van het Kerkelijk gezag, allereerst de Katholiek maatschappij de zedenwet voor het publiek boor te houden, zoals de Paus herhaaldelijk hebben verklaard. Tot die zedenwet behoort de vaderlandslelie, en onze vaderlandse liefde moet gericht zijn niet op Limburg of het geheel Vlaamsch-sprekend gebied alleen, maar op geheel België, en thans vooral op de handhaving zijner eenheid. Onze Bisschoppen hebben dat meermalen voldoende voorgehouden. Nu is het algemeen bekend, dat de Vlaamsch-nationalisten allereerst ons vaderland willen verscheuren. Dat is eigenlijk het hoofdpunt en het enige waarvoor zij het geheel eens zijn. Wij mogen hun dus niet aanhangen en moeten hen in de pers en in de stemhuis bestrijden.

Die nationalisten geven wel uit, dat onze hoogwaardige Bisschop hun vertrouwelijk

lijst aan de zedelijke en godsdienstige belangen van het volk is verboden.

Wij noemen enkel: school, leger, woning-vraagstuk, maatschappelijke toestanden, bescherming der jeugd.

Aan de zaken is de godsdienstige kant innig verbonden.

Men geeft de richting met of tegen den godsdienst!

Neutraliteit waarmede liberalen en socialisten hoeg oplossen bestaat niet. Dat is over verblidsel en fopperij!

En van die sluwwoorden die niets uitstaans hebben met de werkelijkheid.

Hoe zullen die gewichtige vraagstukken verder opgelost worden?

In welke richting?

Met een christelijken geest of met een goddeloos?

Het antwoord is aan de kiezers!

Zij geven de oplossing, door de vertegenwoordigers die zij kiezen!

ZWARE VERANTWOORDELIJKHEID!

De socialist hebben als basis van hun stelsel, klassenstrijd.

Klassenstrijd is regelrecht tegen de christene levensopvatting.

De socialist bouwen op haat. De Katholiek op liefde en eendracht.

Voor de socialist is godsdienst «privatzaak». Zoo zeggen ze, in onze Vlaamsche gewesten. In Wallonie redeneeren ze anders. Hier is 't volk voor goddeloosheid niet rijp. Daarom moeten er doekens om gedaan worden.

Laat ons zelfs aannemen dat de socialist rechtzinnig zijn als ze spreken van «godsdienst, privatzaak».

Wij hebben daar geen vrede mede. Godsdienst is geen privatzaak!

Christus heeft ook zijne rechten in 't openbaar leven!

Hij is Koning der maatschappij!

Rond den godsdienst draait feitelijk alles.

De mensch leeft niet alleen van brood» zegt de Opperste Wijsheid.

In 't hart van den mensch is er iets anders dan stoffelijke verzuchtingen.

De socialist houden geen rekening van de ziel — het waardigste deel van den mensch — noch van zijne bovennatuurlijke bestemming.

De socialist willen met beloften die ze onmogelijk kunnen houden, van de wereld een Paradijs maken.

Wij bekennen nogmaals volgaarne dat er tusschen de socialist zijn die het goed meenen en met edele bedoelingen lezied zijn, die de wanbestanden der werkende klas willen behelpen en den stoffelijken toestand van den werkmans verbeteren. Opperbest. Maar dat programma is onvolledig! Het voornaamste wordt vergeeten. De ziel en de eeuwige bestemming!

Van God is bij de socialist geen sprak. Geen plaats voor Hem!

De levensopvatting van het socialisme is mis.

De socialist bouwen op een toren van Babel. Ze bouwen niet op de waarheid.

De leiders geven ook een leelijke dawning van principes!

Het kapitalisme wordt verketterd!

Al de leden zijn rijke kapitalisten! Anseelse is «administrateur de sociétés». Be-

heerder van negen kapitalistische maatschappijen!

't Is ook een onloochenbaar feit dat al de leiders goddeloos zijn en dat de werklieden die zich bij de socialist aansluiten stilaan hun geloof verliezen...

Moogt gij uwe stem geven aan hen die geen rekening houden van uwe godsdienstige overtuiging en die in werkelijkheid uwe heiligste belangen bekampen?

GIJ MOOGT NIET!

Gij zoudt de schuld zijn dat Gods rechten op de maatschappij niet erkend worden.

De wetten die de socialist zouden stemmen in de Kamers, stemt gij!

DE LIBERALEN!

De liberalen willen evenmin van godsdienstigen invloed in 't openbaar leven. Zoudt men de rechten van God in de maatschappij verdedigt, wordt men «clericale»? Zij willen van geen Katholiek scholen! Neutral, goddeloos onderwijs, staat op hun programma. De radicale elementen trachten hun sectarisme bij de laatste geleiden op te dringen.

De Katholiek zullen de hatelijke uitlatingen van minister Vauthier te Mechelen niet vergeeten!

Middelver Foucart en Cle hunkeren naar een nieuw cartel met de socialist! En dan samen, papenvreterij!

EENE STEM!

Eene stem kan den dootslag geven!

De ongelukswet van 1879 wierd in het Senaat gestemd met eene stem meerderheid. Een liberal senator van Brugge was gekomen met eene stem meerderheid!

En kiezer uit 't Brussche droeg de verantwoordelijkheid van de ongelukswet!

Ziet nu: wat kan eene stem maken!

Zich onthouden is plichtig!

Stemmen voor hen die uwe godsdienstige belangen niet behartigen is plichtig!

KIEZERS!

Gij geeft de macht aan de volksvertegenwoordigers!

Door uwe gekozenen worden de wetten gemaakt!

Gij kiest voor vakmannen in zake handel, nijverheid en finanties.

Kiest voor vakmannen in zake van uwe duurbaarste belangen!

Kiest voor christene vakmannen in zake onderwijs en godsdienst!

Stemt niet voor personen!

Stemt voor geslachten, voor hen die uwe gedachten verdedigen.

De Katholiek hebben een volledig programma, zij alleen!

De Katholiek kandidaten alleen hebben u volledige waarborgen in alle opzichten.

De Katholiek zullen de heetlijke sociale verzekeringen uitvoeren!

Nog veel, machtig veel, valt er te doen voor den minderen man voornamelijk. Er bestaan waakroepende toestanden in de maatschappij. Het Katholiek programma alleen kan die wanbestanden genezen, omdat het Katholiek programma alleen volledig is en den gansen mensch omvat. Stoffelijke vooruitgang moet betracht worden, maar dat alleen is onvoldoende. De mensch heeft ook hart en eene ziel. Hij is bestemd om eene ander eeuwige leven. De mensch heeft recht op een eerlijk bestaan hier be-

De Inzet van den Strijd.

Belgie is een land dat geregeerd wordt door een Parlement.

Andere landen in Europa staan onder dictatuur.

Italie, Spanje, Rusland worden bestuurd door één man, door een dictator.

In die landen hebben de kiezers niet veel te te brokken.

In parlementaire landen, in Belgie, is de kiezer meester.

De kiezers regeren. Het volk bestuurt. De kiezers sturen afgevaardigden naar Kamer en Senaat.

Het zijn de volksvertegenwoordigers: de vertegenwoordigers van het volk.

De Kamerleden en Senatoren stemmen de wetten bij machte en afvaardiging van de kiezers ontvangen.

In volle waarheid dragen dus de kiezers de verantwoordelijkheid der wetgeving.

Zulke kiezers, zulke gekozenen!

Zulke gekozenen, zulke wetten!

De kiezers hebben rechten: het stemrecht.

OOK PLICHTEN!

Was de taak van Kamer en Senaat beperkt tot het stemmen van openbare werken, tot het graven van kanalen, en aan-

leggen van spoorwegen, van havenaerichtingen, was de taak der wetgevers enkel van financiële aard, dan konden de kiezers hun plicht vervullen met bekende en eerlijke vakmannen aan te stellen, zonder rekening te houden van de godsdienstige gezindheid der kandidaten!

Kamerleden zonder godsdienst kunnen opperste financiers zijn en bekwaame technici en zij bekennen het volgaarne, eerlijke menschen!

MAAR, MAAR!

Ze kunnen geen godsdienstige belangen vertegenwoordigen!

Wie zou durven beechenen dat de wetten en de administratie van een land niets te maken hebben met de christelijke zeden, de christelijke levensopvatting, en den godsdienst?

De zedelijke en godsdienstige belangen zijn praktisch onafschiedbaar van de wetgeving.

Er zijn voorzeker vraagstukken die niets te maken hebben met de godsdienstige overtuiging.

Dat spreekt van zelf.

Darnevens echter komen hogere vraagstukken waarvan de oplossing onvermijdelijk

BORMS IN LIMBURG

MEER DAN KOELTJES ONTVANGEN!

Wij lezen in « Ons Vandel »:

« Borms in Limburg! Zoo luidde de grootsche titel van een plakschrift verleden week in Noord-Limburg opreghagen.

« Borms schijnt wel eerst en vooral de rustigste plekjes onzer provincie te hebben uitgekoken om zijn propaganda tocht te beginnen. Na Reckhem was thans de beurt aan Lancklaer, waar bij Dinsdag avond zijn intrede deed. Zijn aankomst zal hem niet al te zeer bevalen hebben: geen enkel vlag, volkomen onverschilligheid, enkele nieuwsgierigen, dat was alles.

« Een herbergier, die meer aan zijn zak dan aan zijn vaderland houdt, stelde zijn lokaal ter beschikking. Borms ontving daar enkele fanatiekers uit de ronde en van een heelen hoop Hollanders, was er natuurlijk op zijn gemak. Ook sprak hij voor vier muren, want slechts enkele nieuwsgierigen waren aanwezig. Natuurlijk sprak de ex-lancklaerder over het arme verdrukte Vlaanderen, dat door Belgie gevangen gehouden wordt; hij viel ook uit tegen « de inbeslagneming der Limburgsche Mijnen door Franskluisen ».

« De enkele lieden van Lancklaer, verlieten de zaal om het rapst, daar de verpestende uitlatingen van Borms tegen zijn en hun vaderland hen deden walgen.

« De duisteris gaf Borms de gelegenheid om ongemerkt te komen, zich alzo aan de gewettigde verantwoordelijkheid der Lancklaersche volk bijtijds ontvredende.

« Wij raden dat heerschapp aan zich alhier niet te vertoonen! Van zulke schoelie moeten wij niet hebben!»

« Ziehier wat Dr. Borms in het nummer van Woensdag 30 Januari 1.1. van het dagblad der nationalisten « De Schelde » zelf verklaarde: « Wij zijn doerde de lijsten van » alle Vlaamsche volkeerde partijen, als daar » zijn de frontiers, de christene Volkspartij, en wellicht ook de communisten, tot een » centrale lijst te combineeren ».

« Daar hebt ge dus hun plan, Katholiek Vlaanderen. Niemand die 't goed meent bringe zijn stem uit voor zulk een hutsopot... »

MENGEELWERK VAN « DE POSTRIJDER »

HET VOLK VAN DEN MIST DOOR H. RIDERHAGARD.

— Een vriend, — een vriend! antwoordde Leonard in het Portugeesch; een vreemde deling, die uw leider, don Antonio Pereira komt bezoeken, om zaken te doen.

— Pierre is mijn naam. Hond is de naam van den dwerg, mijnen knecht, en 't oude wijf dat mij den weg wees, moogt ge noemen geluk ge wilt.

— Het paswoord! riep verder de schilddwacht; niemand komt hier binnen zonder het paswoord.

— Het en duivel, hoe heeft dom Xavier het weer geschreven? Ha! daar heb ik het: « Duivel », beste vriend! « Duivel ».

— Van waar komt ge?

— Van Madagascar, waar er nu sterke vraag is voor uwe koopwaar. Maar, hel en duivel, hebt ge me nu genoeg uitgevaardigd, of denkt ge me soms den gansen nacht hier te houden en den verkoop der Engelse te doen missen?

Deze laatste woorden deden allen twijfel ophouden bij den schilddwacht, die de poort opende. Leonard klom den trap op en stond reeds midden in den ingang, toen hij Otter een vuistslag gaf en riep:

— Houd, dien ge zikt. Nu vergeet ge nog het vaatie cognac, mijn geschenk voor Pereira. Naar beneden en haal het.

— Verschooning, meester, sprak Otter nederig, ik ben een klein man en 't vaatie is te zwaar voor mij alleen. Indien ge mij wildet helpen?

— Neemt ge mij voor een slaaf dat ik vaaties help dragen? Hier, vriend, wendde

hij zich tot den schilddwacht, als ge een fioel wilt verdienen en een staalje van den drank helpt dan dien kerel eens.

— Met plezier, zegde de schilddwacht en ging den trap af.

Leonards oogen ontmoetten den blik van den dwerg, die begrepen had en die, met de hand op zijn Aarscheben sabel, den schilddwacht naar beneden volgde.

— Waar is dit vaatie, ik zie niets hoorde hij den schilddwacht zeggen.

— Beneden in de boot, antwoordde Otter, bukt u wat meer, ik zal u helpen.

Er was een ogenblik stilte, dan boorde men 'n licht gekreun en den val van een lichaam in 't water. Drie seconden later kwam Otter omhoog en bij het licht der maan, zag Leonard hoe kalm zijn gelast was.

— Snel en sterk was de slag, stil is de man voor eeuwig, zegde hij; zo heeft de baas bevolen, zo is het gebeurd.

XI.

DE HELD OTTER.

— Help mij de poort sluiten, zegde Leonard.

Het volgende ogenblik was de groote ijzeren staaf terug op hare plaats en trok Leonard den sleutel van het slot en stak hem in den zak.

— Waarom die sleutel, baas? vroeg Otter.

— Om den echten Pierre buiten te houden, indien hij moest komen. Twee Pierre's zouden het spel beloven. En nu moeten we zegespraken of sterven!

Langshenen den wal kropen zij naar het afdak der loods, welke paalde aan de vaar, tusschen het Nest en het slavenkamp. Niemand had hen gezien en honden waren er niet. Die maken op tijd en stond te veel lawijd en daarom houden de slavenjagers er niet van.

Zij waren geen acht stappen van de ophaalbrug, den eenigen weg naar het slavenkamp.

— Baas, sprak Otter, ik ga op verkenning, wellicht is de brug omhoog.

Zonder een woord af te wachten kroop hij op handen en knieën weg, zo stil dat zelfs het gras langsheen den dijk niet, beweegde.

Vijf minuten — tien minuten verlopen, geen Otter keerde terug, Leonards angst werd groot.

— Laat ons gaan zien wat er met hem gebeurd is, zegde hij stil tot Soa.

Zij kropen tot het einde van het afdak. Daar vonden zij Otter's wapens en kleeren liggen, doch de dwerg was verdwenen.

— De neger heeft ons verraden, hupelde Soa.

— Nooit, antwoordde Leonard.

Waarom had Otter toch zijne kleeren uitgeglaan? overwoog Leonard. Met geen ander doel dan om in 't water te gaan. Welk was hierbij zijn plan? Leonard richtte zijne blikken op het water, om eene opheldering te zoeken voor dit raadsel en, in eene halve schemering, kon hij aan de overzijde, beneden het wachthuis en op den trap, die naar 't kanaal leidde, de schilddwacht zien zitten. Zijne voeten waren geen twee duim van het water af.

Het volgende ogenblik zag Leonard iets anders. Aan den voet van den man werd eene massa ziechtbaar en sneller dan de weerdlicht glesd plotseling de half slapende man, door die massa naar beneden getrokken, in de diepte. Hij had den tijd niet gehad van neer te kruip, zo snel was hij onder water. Men hoorde slechts een klein gerucht daar onder — dat was alles.

Nu begroep Leonard wat er gebeurd was, te meer daar het volgende ogenblik Otter op den trap verscheen met zijn mes in de hand; hij ging het wachthuis binnen; men hoorde de touwen kraken en langzaam kwam de ophaalbrug naar beneden; de weg naar het slavenkamp was open en de dwerg verscheen op de brug.

— Snel, fluisterde Leonard tot Soa, Otter is een held: hij heeft ons het slavenkamp overmeesterd. Neem zijn kleeren en wapens mee.

Otter kwam nu zelf.

— Spoedig, kom over baas, alvorens ze zien dat de brug omhoog is.

Men gaf hem zijne wapens en kleeren en weldra stonden zij op den wal van het slavenkamp en slopen zij het wachthuis binnen, waar een licht brandde. Terwijl Leonard de brug ophaalde, trok de dwerg terug zijne kleeren aan.

— Nu zijn we veilig voor eenigen tijd, zegde Leonard, nadat hij Otter vurig de hand had gedrukt. Gij hebt eene neldendaal verricht, doch het werk begint eerst.

Nu naar de slaven. Kom, neem het licht en wijs ons den weg, niemand bemerkte ons hier.

— Neem, baas, en niemand kan ons bereiken. Maar we zullen beginnen met het draaikroon te wenden, zodat we desnoods het nest kunnen beschieten.

— Otter, jongen, gij denkt op alles, doch wie zal het kano bedienen?

— Wees gerust, blanke man, zegde Soa, al de lieden van Mavoom, die hier gevangen zitten, kunnen het, daar wij een kano hadden voor de signalen en desnoods zou ik daarbij wel een hand helpen.

— Goed, zegde Leonard.

Een pad leidde naar de verhevenheid op welke het kano stond. Het was een zware zespolder, altijd geladen, en niets was zoo gemakkelijk dan het stuk te keeren. Dat was spoedig gedaan en bij onderzoek vonden zij in de kleine hut daarmeevens nog een zestal volle ladingen.

— Genoeg om heel hun nest te verwoesten lachte Leonard; die kerels hebben er nooit aan gedacht dat een mes langs twee kanten smijdt. En nu, Otter, naar de slaven!

— Langs hier baas, doch eerst de gereedschappen. Die zullen in het wachthuis liggen.

Inderdad, zij kropen daar heen, zorg dragende op den grond te blijven, want de maan was nu helder geworden, en zij vonden in de hut al het noodige om de slaven

los te maken en te bevrijden. Met een lantier kropen zij vervolgens naar de eerste slavenboord, een gebouw op palen, zonder zijvanden.

Zij traden binnen, Otter vooruit, de lantier brandende. Midden liep een weg en aan beide zijden van den weg lag de ijzeren staaf aan welke, in eene dubbele rij, de slaven geketend lagen. Daar waren er wel twee honderd vijftig in deze loods alleen. Een toosel van elende als het deze is niet te beschrijven. Mannen en vrouwen lagen daar onder elkaar, op den vochtigen grond. Sommigen trachten in den slaap hun lieden te vergeten, doch de meeste waren wakker.

Toen zij het licht ontwaarden, hield het eendeloos gekreun op en zij kropen in een als gingen zij eene zweepslag verwachten, want zij meenden dat het de slavenjagers waren. Enkel staken in voortwijfeling de armen uit om meelijken, doch de meeste, alle hoop verloren hebbende, bleven, beweegloos liggen.

Soa liep den weg door, al de slaven bezieldde; daar was er geen enkel bij van Mavoom.

Zij gingen naar de tweede loods — daar waren er vier in 't geheel — en voor den tweeden man, welke sloep met het hoofd op de geketende handen, bleef Soa plotseling staan.

— Peter, zegde zij, Peter!

De man ontwaakte en zag als verwilderd rond; 't was een flinke kerel van rond de dertig jaar oud.

— Droom ik? sprak hij heesch; Peter is dood. Wie noemde mij bij mijnen naam?

— Peter, herhaalde Soa, wordt wakker, Peter, ik ben het, Soa, en ik kom u reddden. De man schreeuwde luid en begon te beven, doch de andere slaven roerden zich niet, meenende dat een hinner aan koorts leed.

— Blijf stil, ging Soa voort, of we zijn verloren. Maak hem los, Otter, dees is de

hoofdman van Mavooms volk, een dapper man.

Toen de ketting los gemaakt was van de staaf en de handboeien waren geopend, sprong Peter in de overtoeltoel van zijn geluk in de hoogte en viel toen neer voor Otter, wiens voeten hij wilde omhelzen.

— Sta op, gek, zegde de dwerg barach, en als er hier nog mannen van uw volk zijn, wijs ze dan aan; spoedig, of ik leg u opnieuw vast.

— Daar moeten er lieg een 40 tal zijn, antwoordde Peter, die spoedig tot bezinning kwam, benevens eenige vrouwen en kinderen. De rest zijn dood, behalve de Herderin, die ginder alleen zit.

Zij hadden spoedig de beste der mannen door Soa aangezeven, bsgemaakt en anderen stonden er rond met hunne handen rond geketend. Peter, die een verstandig inbooring was, on Leonards plan nad begrepen, gelukte er in, onder de slaven stilte en orde te handhaven.

— Kom, zegde Leonard tot Soa, om te beginnen is er geneg gedaan. Ik moet weg. Ge kunt de rest der slaven op uw gemak bevrijden. Wij hebben geen oogenblik meer te verliezen, want het is kwart voor middernacht. Nu, Otter, er wij vertrokken, hoe moeten de mannen het riet in brand steken — langs den hof?

— Neen, baas, zij moeten de vaart overwinnen, het moeras intrekken en dan het riet in brand steken, langs de zijde waar de zon oprijst en als de wind hevig is. Zij moeten het vuur op verschillende plaatsen aanwakkeren, zich dan terugtrekken en wachten tot alles over is. Gelukkig wij, dan zullen ze ons wel terugvinden; worden we gedood, dan kunnen ze zelf maar zien hoe te ontkomen.

(Wordt vervolgd.)